

Teatr
SAFO

Konspekt zajęć przedszkolnych

“Teatrołaki - edukacja teatralna maluchów” w grupie 5-6-latków

Temat: Teatr lalkowy

Spotkanie VII

Czas trwania zajęć: 40 minut

Cele ogólne:

1. Wprowadzenie dzieci w świat teatru lalkowego oraz różnorodnych rodzajów lalek: pacynki, kukły i marionetki.
2. Rozwijanie wyobraźni i kreatywności poprzez animowanie lalek oraz tworzenie własnych pacynek.
3. Zapoznanie dzieci z rolą aktora-lalkarza, który animuje lalki oraz animacją lalek.
4. Kształtowanie umiejętności pracy w grupie i wyrażania emocji za pomocą lalek teatralnych.

Cele operacyjne:

- Dziecko:
 1. Wie, czym jest teatr lalkowy i jakie są rodzaje lalek.
 2. Rozróżnia pacynki, kukły i marionetki.
 3. Rozumie, kim jest aktor-lalkarz i na czym polega jego praca.
 4. Potrafi wykonać prostą pacynkę z materiałów plastycznych.
 5. Umie animować lalki, wyrażając emocje i odgrywając proste sytuacje.
 6. Potrafi wspólnie z innymi dziećmi stworzyć krótką scenkę teatralną.

Obszary rozwoju:

1. Społeczny:
 - Wzmacnianie współpracy w grupie poprzez wspólne tworzenie i animowanie lalek.
 - Rozwijanie umiejętności komunikacji i wspólnej pracy podczas warsztatów plastycznych.
2. Poznawczy:
 - Rozszerzenie wiedzy o różnych formach teatru lalkowego i pracy aktora-lalkarza.
 - Rozwijanie zdolności manualnych i kreatywnego myślenia.

Metody:

- Metoda pogładowa (prezentacja lalek i ich animacji).
- Metoda warsztatowa (wykonanie własnych pacynek i ich animacja).
- Metoda aktywnego działania (odgrywanie scenek).

Formy:

- Zajęcia grupowe.
- Praca w parach i małych zespołach.

Środki dydaktyczne:

- Pacynki, kukły i marionetki – do pokazania dzieciom.
- Materiały plastyczne do tworzenia pacynek:
 - Skarpetki, filc, kawałki materiału.
 - Guziki, pomponiki, wstążki.
 - Klej, nożyczki, flamastry, włóczka (na włosy).
 - Oczka samoprzylepne, papier kolorowy.
- Prosta dekoracja sceniczna (parawan, stolik jako scena).
- Muzyka tła (instrumentalna).

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie (10 minut)

- Powitanie: Nauczyciel wita dzieci i zaprasza do wspólnej przygody w świecie teatru lalkowego.
- Rozmowa wprowadzająca:
 - “Czy wiecie, co to jest teatr lalkowy?”
 - Wyjaśnienie: W teatrze lalkowym aktorzy ożywiają lalki, które mogą opowiadać historie.
- Prezentacja lalek:
 - Pacynka – lalka nakładana na rękę.
 - Kukła – lalka na patyku, poruszana od dołu.
 - Marionetka – lalka na sznurkach, poruszana od góry.
- Kim jest aktor-lalkarz?
 - Aktor-lalkarz to osoba, która daje lalkom życie. Porusza je, sprawia, że mówią, chodzą i wyrażają emocje. Czasami ukrywa się za parawanem, a czasami jest widoczny na scenie razem z lalką.
- Krótki pokaz nauczyciela: Nauczyciel animuje każdą z lalek, pokazując ich różnice i odgrywając krótką scenkę, np. w której lalka wita się z dziećmi.

2. Tworzenie własnych pacynek (10 minut)

- Instrukcja:
 - Nauczyciel wyjaśnia, jak wykonać pacynkę ze skarpetki:
 - Skarpetka jako baza.
 - Guziki lub oczka samoprzylepne jako oczy.
 - Filc lub papier na nos i usta.
 - Włóczka na włosy, wstążki do dekoracji.
- Warsztaty:
 - Dzieci wykonują własne pacynki przy wsparciu nauczyciela.
 - Nauczyciel zachęca dzieci do nadania pacynkom imion i charakterów (np. wesoła, smutna, zła).

3. Zabawa z animacją lalek (5 minut)

- Ćwiczenia animacji:
 - Nauczyciel pokazuje dzieciom, jak poruszać pacynkami, aby wyglądały, jakby żyły:
 - “Twoja pacynka wita się z sąsiadem”.
 - “Pokaż, jak pacynka tańczy, śmieje się albo jest smutna”.
- Zabawy w parach:
 - Dwie pacynki rozmawiają ze sobą: “O czym mogą rozmawiać? Może o ulubionych zabawkach?”

4. Tworzenie mini-przedstawienia (5 minut)

- Praca w małych grupach:
 - Dzieci w grupach (3-4 osoby) wymyślają krótką historię z użyciem swoich pacynek.
 - Nauczyciel pomaga dzieciom w prostym scenariuszu, np.:
 - Grupa 1: “Na pikniku”.
 - Grupa 2: “Przygoda w lesie”.
 - Grupa 3: “Spotkanie z duchami”.
- Przygotowanie krótkiego pokazu: dzieci ćwiczą swoje przedstawienia.

5. Wspólne przedstawienie (5 minut)

- Każda grupa prezentuje swoją historię przed resztą dzieci.
- Po każdej prezentacji nauczyciel zadaje pytania: “Co się wydarzyło w tej historii? Jakie emocje pokazały pacynki?”

6. Podsumowanie i refleksja (5 minut)

- Rozmowa końcowa:
 - “Czy podobało Wam się tworzenie lalek?”
 - “Kim jest aktor-lalkarz? Co robi, żeby lalki wyglądały, jakby żyły?”
- Dzieci nadają pacynkom pożegnalne gesty, np. śmieszny ukłon.

Uwagi organizacyjne:

- Upewnij się, że dzieci korzystają z bezpiecznych materiałów.
- Zadbaj o różnorodność materiałów plastycznych, aby każde dziecko mogło stworzyć wyjątkową pacynkę.
- Zwróć uwagę, aby dzieci miały swobodę w animowaniu lalek i wyrażaniu emocji.
- Wprowadź element zabawy w każdej części zajęć, by utrzymać zaangażowanie dzieci.